

Opracowanie Kodowań do egzaminu EE.10

Michał Wiliński, klasa IIID

13 Czerwca 2020

Spis treści

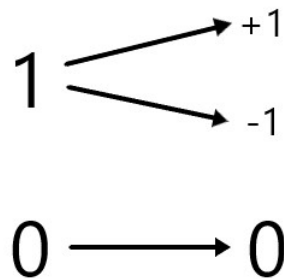
1	AMI	1
1.1	AMI-1	1
1.2	AMI-2	2
1.3	AMI-3	2
2	HDB-3	3
3	2B1Q	4
4	Manchester	4
5	RZ - Return to zero	5
6	NRZ - No return to zero	5
7	CMI	6
8	MCMI	6
9	nBmB	6

1 AMI

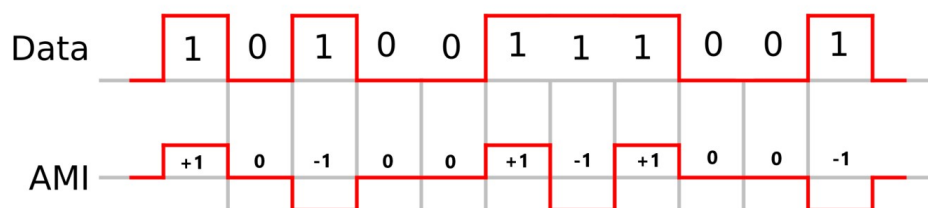
Omówiona zostanie cała rodzina kodów AMI. Najszerzej używanym i wartym uwagi jest AMI-1, reszta kodów rzadko pojawia się na egzaminach i w literaturze.

1.1 AMI-1

Jest to kod bipolarny¹ w którym "1"² logiczna może być kodowana za pomocą 2 różnych polaryzacji $(-1)^3$ lub $(+1)$. "0" logiczne jest kodowane za pomocą jednej polaryzacji (0). Kod ten **zapobiega występowaniu długich ciągów jedynek** **jednak nie zapobiega występowaniu długich ciągów zer**. Tłumacząc ten kod na prosty sposób - jedynek kodujemy na przemian raz jako $(+1)$ raz jako (-1) a zero pozostaje takie samo.

Rysunek 1: Diagram kodu

Rysunek 2: Przykładowe kodowanie

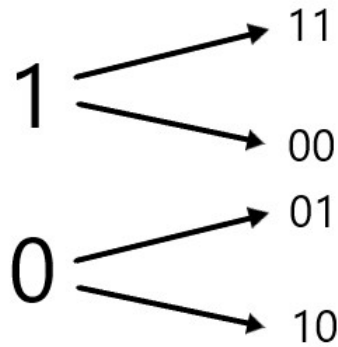
¹Oznacza to że może przyjmować zarówno wartości dodatnie i ujemne

²W ten sposób (za pomocą cudzysłowu) oznaczane będą bity danych które chcemy zakodować

³W ten sposób (za pomocą nawiasów) oznaczamy zakodowany bit

1.2 AMI-2

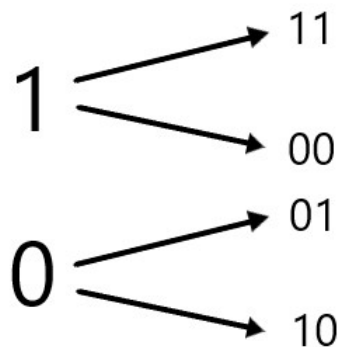
Jest to kod unipolarny⁴ w któryk "0" logiczne kodujemy jako (10) jeżeli bit poprzedzający to (0) lub jako (01) jeżeli bit poprzedzający to (1). "1" kodujemy naprzemiennie jako (00) lub (11)

Rysunek 3: Diagram kodu

1.3 AMI-3

Kod unipolarny, gdzie "0" logiczne kodowane jest jako (10) jeżeli bit poprzedzający to (1), a jeżeli bit poprzedzający to (0) to "0" kodujemy jako (01). "1" jest kodowana na zmianę jako (00) lub (11).

Rysunek 4: Diagram kodu

---

⁴przeciwieństwo bipolarnego - przyjmuje tylko wartości dodatnie.

2 HDB-3

Kod HDB3 zamienia 4 kolejne bity o wartości 0 ciągiem 000V lub B00V. Wyboru odpowiedniego ciągu dokonuje się w celu, aby kolejne złamania kodowe (wielokrotne występowanie tego samego symbolu – tutaj zer, ang. violation) miały różną polaryzację, czyli oddzielone były nieparzystą liczbą znaków + i -. W praktyce powoduje to utrzymanie połączenia pomiędzy nadawcą, a odbiorcą w czasie kodowania dużej liczby zer, która może wyglądać jak zakończenie nadawania. To podejście przedstawia poniższa tabela:

Liczba bitów +/- od ostatniego V	Ciąg	Impuls poprzedzający	Kod
parzysta	B00V	+	-00-
		-	+00+
nieparzysta	000V	+	000+
		-	000-

Tabela 1: Tabela ciągów HDB3

W efekcie każde 4 kolejne bity o wartości 0 są zastępowane jednym z ciągów: 000-, 000+, +00+ lub -00-. Aby określić który ciąg musi być użyty, należy zliczać znaki + i - od ostatniego wystąpienia bitu V. Jeśli ich liczba jest parzysta, to użyty będzie ciąg +00+ lub -00-, a jeśli nieparzysta, to 000- lub 000+. Wiedząc jaki jest znak polaryzacji impulsu poprzedzającego 4 kolejne zera można dokładnie określić jaki ciąg musi być użyty. W przypadku 000V następuje skopiowanie tego znaku polaryzacji w miejsce V, a w przypadku B00V w miejsce B i V wprowadzane są impulsy o odwrotnej polaryzacji niż impuls poprzedzający.

Przykładowe kodowanie

Dane:

1 1 0 1 0 0 0 0 1 0 0 0 0 1 1 0 0 0 0 1 1 1 0 0 0 0 1 1 1 1 0 0 0 0 1 0 1

Sekwencja robocza:

- + 0 - 0 0 0 V + 0 0 0 V - + B 0 0 V - - + 0 0 0 V - - - + B 0 0 V + 0 -

Zakodowane dane:

- + 0 - 0 0 0 - + 0 0 0 + - + - 0 0 - + - + 0 0 0 + - - + - 0 0 - + 0 -

3 2B1Q

Jest to kod liniowy stosowany w styku U w ISDN oraz w HDSL. 2B1Q jest czteropoziomową modulacją amplitudy impulsu (PAM-4), mapuje dwa bity (2B) do jednego symbolu (1Q).

W celu zminimalizowania przenoszenia się błędu, pary bitowe (dibits) są przypisane do poziomów napięcia według kodu Grey'a w następujący sposób:

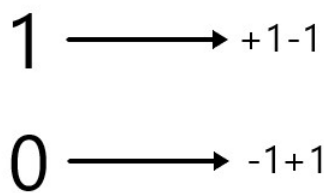
Dibit	poziom sygnału
10	+450 mV
11	+150 mV
01	-150 mV
00	-450 mV

Tabela 2: Tabela dibitów 2B1Q

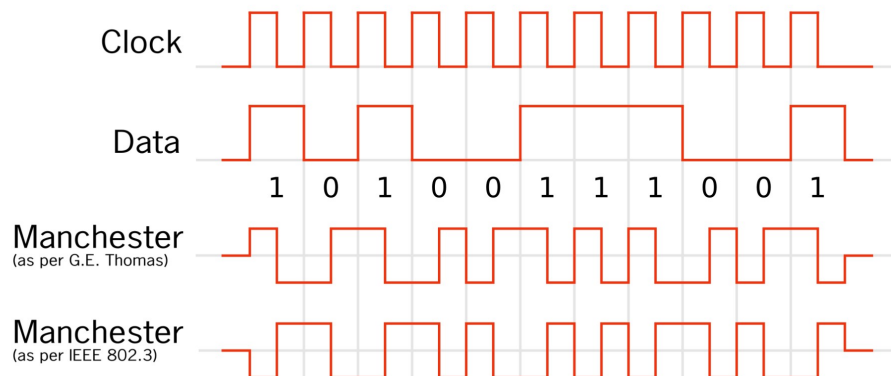
Możliwa jest także inna interpretacja poziomów sygnału tzn.
 $+450\text{mV} = +3\text{V}$; $+150\text{mV} = +1\text{V}$; $-150\text{mV} = -1\text{V}$; $-450\text{mV} = -3\text{V}$;

4 Manchester

Jest to kod bipolarny dwuwartościowy, gdzie "1" jest kodowana za pomocą zbocza opadającego (1,-1), a "0" za pomocą zbocza narastającego (-1,1). Istnieje również konwencja dla 802.3, gdzie to "1" jest narastająca, a "0" opadająca.

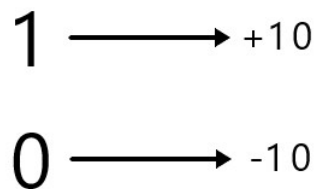
Rysunek 5: Diagram kodu

Rysunek 6: Kodowanie Manchester

5 RZ - Return to zero

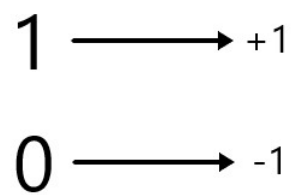
Kod stosowany w torach miedzianych zabezpieczający przed długimi ciągami (0) i (1). Polega na zakodowaniu "1" jako (10), a "0" jako (-10), czyli w danym znaku zawsze jest powrót do zera

Rysunek 7: Diagram kodu

6 NRZ - No return to zero

Zmodyfikowana wersja RZ - kodowanie odbywa się w ten sam sposób, tyle że nie wracamy do (0), a więc "1" kodujemy jako (1), a "0" jako (-1).

Rysunek 8: Diagram kodu

7 CMI

8 MCMI

9 nBmB

*Na podstawie zeszytu do przedmiotu Transmisja Danych i Przetwarzanie
Sygnałów by Monika Baranowska & Grzegorz Kantowicz*